

## Arrest

nr. 248 467 van 29 januari 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VAN OVERDIJN  
Messidorlaan 330/box 1  
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 14 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat B. VAN OVERDIJN en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***“A. Feitenrelaas***

*U verklaart dat u een staatsburger bent van Guinee, geboren op 5 augustus 1974 te Labe, van Peul etnie.*

*U verklaart dat u op vijftienjarige leeftijd, in 1989, werd verkracht door uw neef en dat u daarop door uw vader werd uitgehuwelijkt aan een oudere man, T.A.B., een vriend van uw vader. U werd zijn vierde vrouw. U geeft aan dat deze man u slecht behandelde en dat hij u verkrachtte en sloeg. U werd meermaals zwanger maar u kreeg steeds een miskraam.*

*U probeerde verschillende keren om weg te lopen. Na vier jaar, in 1993, lukte het u eindelijk om bij uw man weg te gaan. Uw tante langs moederskant bood u onderdak aan. Uw vader was zeer kwaad op u en zag u niet langer als zijn dochter. Uw moeder kwam u regelmatig bij uw tante opzoeken. Toen uw moeder ernstig ziek werd en hulp nodig had om verzorgd te worden, ging u rond 1997 terug naar huis om voor uw moeder te zorgen. Uw moeder overleed in december 2000. Kort na haar overlijden en de rouw overleed een nicht van u. Omdat u niet terug naar uw man wilde, besloot uw familie dat u met de man van uw overleden nicht, O.A.B., moest huwen. Zonder uw toestemming te vragen werd u religieus gehuwd en verhuisde u naar Conakry in januari 2001. Nadat u getrouwd was, merkte u dat uw man wahabiet is. U moest zich kleden volgens strenge regels, u had beperkte bewegingsvrijheid en u diende u te verdiepen in de Koran. Uw man bleek ook gewelddadig te zijn. Hij sloeg en verkrachtte u. In 2015 ging u naar de politie met de hulp van uw buurvrouw. De politie ging naar uw man die vervolgens kwaad was omdat u met familie zaken naar de politie ging.*

*U kreeg een dochter, M.B.B., geboren op 5 augustus 2003. Uw man wilde dat uw dochter vrouwelijke genitale verminking (VGV) zou ondergaan. Omdat zijn zus op jonge leeftijd was overleden aan de gevolgen van VGV, wilde uw man dat uw dochter op dertienjarige leeftijd VGV zou ondergaan. Toen uw man hiervoor concrete plannen had gemaakt, besloot u om met uw dochter naar de vriend van uw overleden vader te gaan, S. in Conakry, omdat u niet wilt dat uw dochter VGV zou ondergaan. Nadat u zeven tot tien dagen bij S. in Conakry verbleef, besloot hij dat u beter het land zou verlaten en dat uw dochter naar Forécariah zou gaan, waar hij een plantage had. S. regelde een smokkelaar, 'Tonton C.' die met u naar Senegal trok en vandaaruit de reis naar België regelde. Uw dochter verbleef tot 2018 in Forécariah. Na de dood van S. verhuisde uw dochter naar Conakry, Cosa. Ze woont er bij de oom van uw vriendin K..*

*U vroeg op 30 mei 2016 internationale bescherming aan de Belgische overheid.*

*Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u een lidkaart van GAMS voor alsook een medisch attest waaruit blijkt dat u VGV type 2 heeft ondergaan. U legt tevens een psychologisch attest voor, opgemaakt door uw vertrouwenspersoon, een geneesmiddelenvoorschrift en documenten waaruit blijkt dat u medische onderzoeken heeft laten uitvoeren in het Brugmann ziekenhuis.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Uit het psychologisch attest blijkt immers dat uw vertrouwenspersoon aangeeft dat u nood heeft aan een zeker welwillendheid tijdens het persoonlijk onderhoud. Er wordt op gewezen dat u regelmatige pauzes nodig heeft en dat u tijdens die momenten de mogelijkheid zou krijgen om vrij te bewegen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er voor gezorgd dat u in de best mogelijke omstandigheden werd gehoord. Zo kon uw vertrouwenspersoon steeds aanwezig zijn tijdens de persoonlijke onderhouds. Er werd tevens in het begin van elk persoonlijk onderhoud kenbaar gemaakt dat u op elk moment kan aangeven indien u een pauze wenst. Er werd bovendien steeds ingegaan op uw verzoeken om een pauze. Tijdens deze onderbrekingen kon u zich bovendien vrij bewegen. De PO zag er bovendien op toe dat u de nodige tijd kon nemen alvorens een antwoord te formuleren.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaart het land te hebben verlaten omdat u uw man vreest omdat **u jullie dochter wenst te beschermen tegen VGV** (zie Vragenlijst CGVS, opgemaakt door de DVZ op 18/01/2019, vraag 4 en 5).*

*Tijdens uw persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u bang was van uw man omdat u **geweigerd heeft om uw dochter VGV te laten ondergaan** (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p 13). U was immers tegen VGV gekant omdat u zelf veel last heeft van de VGV die u heeft ondergaan (zie notities CGVS dd. 25/10/2019, p 23). **Het is wel zeer verwonderlijk dat u verklaart gevluucht te zijn om uw dochter te willen beschermen tegen VGV maar dat u haar in Guinee achterlaat terwijl u naar België komt.***

**Indien u uw dochter werkelijk zou moeten behoeden tegen VGV in Guinee, is het niet aannemelijk dat u haar in Guinee zou hebben achtergelaten.**

*Uw handelingen tonen eerder aan dat uw dochter geen vrees tot VGV heeft, ook al verblijft ze in Guinee. **Bovenal kan er bezwaarlijk bescherming worden verleend omdat u VGV vreest van uw dochter, wanneer uw dochter zich nog in haar land van herkomst bevindt.***

*Wanneer u wordt geconfronteerd met de vraag hoe het CGVS uw dochter, die nog in Guinee verblijft, kan beschermen tegen VGV verklaart u dat u het ook niet weet. U geeft aan dat u alleen naar België kwam omdat er onvoldoende financiële middelen waren om jullie beiden naar België te laten komen. Omdat u ziek was, werd gekozen om u naar het buitenland te brengen (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 15). Uw uitleg, waarom u uw dochter niet naar België kon meenemen is weinig overtuigend. U geeft immers aan dat er geen financiële middelen waren en dat u ziek was op dat moment (zie gehoor CGVS dd 24/01/2020, p 13 en p 15). Dat u ziek zou zijn geweest en geen medicatie kon krijgen in Forécariah is wel erg bij de haren getrokken. Uit informatie blijkt immers dat Forécariah een grote stad is, de hoofdstad van de prefectuur. Verder kan worden opgemerkt dat u in België werd onderzocht en dat u geen medische problemen heeft (zie gehoor CGVS dd 24/01/2020, p 6). U verwijst voorts naar de psychologische bijstand die u krijgt. (zie notities CGVS, dd 25/10/2019, p 24). Deze door u ingeroepen medische redenen houden echter geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.*

**Daar uw dochter in Guinee is achtergebleven en u er vanuit gaat dat ze er geen gevaar zal lopen, maakt, dat u de vrees voor VGV van uw dochter niet aannemelijk kan maken. Daar u er niet in slaagt om de vrees van uw dochter om VGV te ondergaan aannemelijk te maken, slaagt u er ook niet in om uw vrees voor uw man te concretiseren komt uw algehele geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.**

*Volgens uw verklaringen zou uw dochter VGV ondergaan wanneer uw man haar zou vinden en zou u gedood worden (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p 13). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat uw dochter in alle veiligheid in Guinee kon blijven. U vertelt dat uw dochter op de plantage in Forécariah veilig was, dat niemand daar uw dochter zou zoeken en dat ze daar geen problemen zou hebben (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p 19). Over het verblijf van uw dochter in Conakry geeft u aan dat u bezorgd bent (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p 10). U verklaart voorts dat uw dochter steeds in hetzelfde huis in Conakry woont en dat ze er naar school ging.*

**U kan geenszins aannemelijk maken dat uw dochter niet veilig zou zijn in Guinee. U kan bijgevolg niet aannemelijk maken dat u ook een vrees heeft wegens de mogelijke VGV van uw dochter.**

**Verder slaagt u er niet in om aannemelijk te maken dat uw man u en uw dochter daadwerkelijk zou zoeken in Guinee.**

*U zegt dat uw vriendin K. u heeft verteld dat uw man u en uw dochter zou hebben gezocht (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 14). Dit zijn echter bonte beweringen die u geenszins kan staven. Bovendien zou er vanuit kunnen worden gegaan dat, indien u daadwerkelijk zou worden gezocht, dat u niet alleen bij K. informatie zou inwinnen, maar dat u ook bij S., toen hij nog leefde, zou informeren of hij uw man zou hebben gezien. U geeft echter aan dat u dit nooit heeft gevraagd aan S. (zie notities CGVS, dd 24/01/2020, p 14). **Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming ernstig ondermijnd.***

Verder kan worden opgemerkt dat, indien uw dochter werkelijk VGV dreigde te ondergaan op haar dertien jaar en u dit reeds geruime tijd wist, het niet aannemelijk is dat u hier nog niet verder over had nagedacht. U verklaart dat u niet op de hoogte bent van organisaties tegen VGV (zie notities CGVS, dd 24/01/2020, p 9) en dat u hierover niet had gesproken met K. (zie notitie CGVS, dd 24/01/2020, p 9) of iemand anders. Van u zou kunnen verwacht worden dat u informatie trachtte in te winnen, zeker gezien u jaren de kans had om u voor te bereiden en dat u niet halsoverkop naar S. trekt, niet wetende wat zijn standpunt t.a.v. VGV is. Indien u werkelijk zou vrezen dat uw man zou willen dat uw dochter VGV zou ondergaan, kan op zijn minst worden verwacht dat u zich zo veel mogelijk tracht te informeren over mogelijke oplossing. Dat u dit volledig nalaat, is wederom een negatieve indicatie van de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming.

Verder kunnen enkele bedenkingen worden geplaatst bij het **profiel dat u van uw man tracht te schetsen**. Zo zegt u dat hij gewelddadig is, dat hij u slaat en verkracht (zie notities CGVS 25/10/2019, p 15). U zegt dat u geen bewegingsvrijheid heeft en dat u nergens alleen naartoe kon gaan, dat u geen vrienden had en nauwelijks contact had met uw familie (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p. 16 en notities CGVS dd 24/01/2020, p 4). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u **dagelijks naar de markt ging** en dat u daar **bevriend** geraakte met K.. K., die geen wahabiet was en die eveneens op de markt stond, in de buurt van uw man. Ze hielp u met boodschappen doen op de markt. Verder was er ook uw buurvrouw die u aanmoedigde om klacht neer te leggen bij de politie toen uw man u zou geslagen hebben (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p 14). U verklaart tevens dat de oom van K., die u helemaal niet kent, sinds 2018 voor uw dochter zorgt. **Indien uw man werkelijk zo gewelddadig zou zijn en gesteund zou worden door de wahabitische gemeenschap, is het opmerkelijk dat meerdere mensen het risico zouden nemen om u te helpen indien u daadwerkelijk geen vrienden zou hebben zoals u verklaart.** U kan bovendien niet aannemelijk maken dat u geen bewegingsvrijheid had aangezien u dagelijks naar de markt kon. Verder haalt u aan dat uw buurvrouw u naar het ziekenhuis had gebracht toen u een miskraam kreeg. Uw man was niet akkoord dat u in het ziekenhuis was en vond het 'haram'. Toch bleef u gedurende een week in het ziekenhuis en werd u er verzorgd. Ook kan u niet hard maken dat u geen contact met uw familie meer kon hebben. U verklaart immers dat uw vader u kon bezoeken wanneer hij in Conakry was (zie notities CGVS dd 24/10/2020, p 3) en dat u, samen met uw man jullie medeleven hebben betuigd bij het overlijden van de vrouw van de vriend van uw vader, S. (zie notities CGVS dd 24/10/2020, p 3). Verder geeft u aan dat u samen met uw man een dokter bezocht. (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 6) Het negatieve beeld dat u van uw man tracht op te hangen, stemt niet overeen met bovenstaande vaststellingen. Indien uw man daadwerkelijk zo radicaal en agressief zou zijn en u zou willen afsluiten van de wereld, is het niet aannemelijk dat hij u wel contact laat hebben met uw familie en dat hij u toestaat om met K. een vriendschap op te bouwen. Bovendien laat hij u in het ziekenhuis gedurende een week terwijl hij er helemaal niet mee akkoord gaat en gaat hij naar een dokter omdat u verklaart regelmatig ziek te zijn (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 6). Verder kan worden opgemerkt dat u in discussie trad met uw man als het ging om de VGV van uw dochter. U geeft aan dat u hem trachtte te overtuigen om het niet te doen (zie gehoor CGVS dd 24/01/2020, p 9). U geeft aan dat hij hierop reageerde met u te vragen of u atheïst was. Indien uw man werkelijk zo gewelddadig zou zijn zoals u verklaart, is het niet aannemelijk dat u hem toch tracht te overtuigen en u in discussie met hem gaat.

**U slaagt er geenszins in om aan te tonen dat uw man uw dochter aan VGV wilt onderwerpen en evenmin dat hij dermate gewelddadig is. Bijgevolg kan u ook niet aannemelijk maken dat u uw man vreest omdat u de VGV van uw dochter zou hebben willen vermijden.**

Gezien u geen aannemelijke verklaringen aflegt ivm het profiel van uw man, slaagt u er ook niet in om het huiselijk geweld, waarvan u verklaart slachtoffer te zijn, aannemelijk te maken.

**Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.**

Ter staving van uw asielrelaas legt u een **lidkaart van Gams** voor. Deze lidkaart toont aan dat u naar Gams bent geweest en dat u dankzij deze lidkaart kan deelnemen aan activiteiten, georganiseerd door Gams. U legt tevens een **medisch attest voor waaruit blijkt dat u VGV type 2 heeft ondergaan**. U haalt tijdens uw persoonlijk onderhoud op geen enkel moment een mogelijke gegronde vrees voor vervolging op basis van een risico op VGV voor uzelf aan. U legt ook een attest voor waaruit blijkt dat u **psychologische begeleiding** krijgt.

Vooreerst dient hierbij te worden vastgesteld dat dit verslag niet werd opgesteld door een psychiater doch door een psycholoog. Verder blijkt dat dit verslag, zoals hierin duidelijk gesteld wordt, is opgesteld op basis van uw verklaringen. Voorts dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Hoe dan ook wordt betreffende de oorzaak van uw symptomen in het attest slechts algemeen gesteld dat u aangaf in het verleden slachtoffer te zijn geweest van seksueel geweld, VGV, twee gedwongen huwelijken, elementen die u eveneens aanhaalde in het kader van uw asielaanvraag en die hoger reeds terdege in rekening werden gebracht.

Uit het attest blijkt dat u zou lijden aan o.a. dissociatie en concentratieproblemen doch daarbij wordt nergens gesteld dat dit een invloed zou (kunnen) hebben op de verklaringen die u tijdens een persoonlijk onderhoud zou afleggen. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat noch u, noch uw advocaat, noch uw vertrouwenspersoon enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Niemand gaf aan dat u niet bij machte zou zijn om het gehoor te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin werden er bijkomende opmerkingen geformuleerd wanneer daartoe aan het einde van het persoonlijk onderhoud de kans werd geboden. Integendeel, uw vertrouwenspersoon merkte op dat er een positieve evolutie gaande is (zie notities CGVS dd25/10/2019, p 25). Bovendien blijkt uit de notities dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Op 28 februari 2020, werd via uw advocaat nog een **bijkomend psychologisch verslag** overgemaakt. Uw vertrouwenspersoon, die niet aanwezig was op het laatste persoonlijk onderhoud van 24 januari 2020, merkte op dat u tijdens de consultatie had opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud zwaar was. Daarbij had u aan uw vertrouwenspersoon gemeld dat u zich niet op uw gemak voelde en dat u zich niet veilig voelde. Deze opmerkingen zijn echter post-factum verklaringen die trachten om uw verklaringen te vergoelijken. U had immers de kans om uw eventuele opmerkingen op het einde van het persoonlijk onderhoud mee te geven. U zei echter dat u niets te vertellen had (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 17). Wel wilde u opmerkingen geven over de voorgaande onderhouds, maar gaf uw advocaat aan dat hij deze schriftelijk zou overmaken (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 17). Het feit dat u bij uw psycholoog/ vertrouwenspersoon verklaart dat u zich alleen en kwetsbaar voelde en kwetsbaarder door de politieke situatie in Guinee tijdens het laatste persoonlijk onderhoud, kan bovenstaande vaststellingen echter geenszins wijzigen. Zo heeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 24 januari 2020 op geen enkel moment gewag gemaakt van de – naar uw verklaringen- gewijzigde situatie in Guinee. Ook hier had u echter de kans om, op het einde van het persoonlijk onderhoud, uw bezorgdheden door te geven. Wat u niet heeft gedaan. Dat u zich niet helemaal op uw gemak voelde, is eigen aan een dergelijk belangrijk onderhoud dat steeds wat spanning met zich meebrengt. Dat betekent echter niet dat het onderhoud niet goed zou verlopen zijn.

U legt tevens een **geneesmiddelenvoorschrift** voor, opgemaakt door Bier Jean Christophe op 22 oktober 2019. Daaruit blijkt dat u o.a. Duloxetine dient te gebruiken. Dit middel verbetert de stemming, vermindert angsten en angstverschijnselen, versterkt de spieren rond de urinebuis en vermindert pijnklachten (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u meer informatie wordt gevraagd over Duloxetine, zegt u dat u niet weet waarom het dient, maar dat u het neemt omdat de dokter het heeft voorgeschreven. U zegt zelfs dat u, wanneer u veel hoofdpijn heeft, het middel moet gebruiken. Het is wel verwonderlijk dat u dergelijke uitspraak doet daar uit info toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u juist hoofdpijn kan krijgen van het middel (zie notities CGVS dd 11/06/2019, p 11-12). Tot slot legt u documenten voor waaruit blijkt dat u **onderzoeken heeft laten doen in Brugmann ziekenhuis**. Er werden echter geen resultaten doorgegeven van gedane onderzoeken. Ook legt u geen documenten voor van de neurologische onderzoeken die u zou hebben laten doen. Wel zegt uw psycholoog/ vertrouwenspersoon dat naar wat zij begreep dat een neurologisch probleem kan uitgesloten worden (zie notities CGVS dd 25/10/2019, p 25).

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Verzoekster ontwikkelt haar middel als volgt:

#### "Over het administratief dossier"

*De raadsheer van de verzoekster heeft het administratief dossier aangevraagd. Hij heeft dan alleen maar de bestreden beslissing en de laste interviews gekregen. Een nieuwe mail werd gezonden om te weten of het dossier compleet was en de raadsheer kreeg de kopie van de DVZ-dossier van de verzoekster, maar niet de twee eerst gehoorverlagen van de verzoekster. Het was bijgevolg onmogelijk na te kijken de inhoud van de definitieve nota, en de bestreden beslissing moet vernietigd worden. Immers is het procedure voor het Raad schriftelijk en we kunnen deze belangrijke stuk nakijken op het ogenblik van het schrijven van het verzoekschrift.*

#### Ten gronde van de beslissing

*Een snel lezing van de bestreden beslissing toont aan dat het bestuur zijn lezing over de dochter van de verzoekster gebaseerd heeft terwijl de verzoekster veel over haar persoonlijke ook heeft gepraat. Een lezing van de verschillende lange verklaringen van de verzoekster toont aan dat ze haar man vreesde voor verschillende redenen.*

*Verskillende punten zijn niet betwist :*

- *Het feit dat de verzoekster werd verkracht door een neef en dat ze een eerst keer uitgehuwd was.*

*De verzoekster was helaas regelmatig mishandeld door haar man en had verschillende miskramen.*

- *Het feit dat de verzoekster een tweede keer werd gehuwd.*

*Het asielaanvraag van de verzoekster is erg gedetailleerd erover.*

*De verzoekster heeft ook uitgelegd dat ze tegen deze twee huwelijken. Een dergelijke verzetting rechtvaardigt een bescherming voor de verzoekster rekening houdend met de situatie in Guinee.*

*Waarom heeft het CGVS niet met deze situatie rekening gehouden?*

- *Het feit dat ze naar de politie is gegaan om een bescherming te hebben*

*De verzoekster heeft verteld met veel details wat er gebeurde bij de overheden.*

*Die punt toont aan dat ze geen bescherming kan hebben.*

- *Het feit dat de verzoekster verschillende psychologische problemen heeft ontwikkeld.*

*Het CGVS begint het dossier te bespreken met de toestand van de verzoekster.*

*Het bestuur is van mening dat bijzondere maatregelen moest genomen worden voor de verzoekster. Het bestuur gaat verder en is van mening dat deze maatregelen genomen werden voor de verzoekster tijdens de procedure. Het CGVS neemt exemplaren uit de pauze, de aanwezigheid van de vertrouwenspersoon, enzovoort.*

*Na deze vaststelling maakt het CGVS een bijzondere formele lezing van de asielaanvraag. Immers baseert het CGVS zijn lezing op het korte interview bij DVZ, tijdens het welke heeft de verzoekster over haar dochter gesproken heeft, en niet op de drie lange interviews bij het CGVS. Echter heeft de verzoekster lang gesproken bij het CGVS over haar situatie, over wat ze heeft gekend in Guinee. Het is bijgevolg tegenstrijdig om een bijzonder kwetsbaar profiel aan de verzoekster te erkennen en niet rekening houden ermee in de lezing van het dossier van de verzoekster. Er is bijgevolg een manifeste appreciatiefout in de lezing van het dossier van de verzoekster. Meer rijst de vraag of DVZ ambtenaren met deze profiel rekening gehouden heeft tijdens haar eerste interviews. We moeten ook herhalen dat het interview over de problemen bij DVZ kort zijn maar heeft een centraal positie in het procedure Het CGVS gaat verder en spreekt over de eerste interview van de verzoekster bij DVZ. Volgens de overheid zou ze alleen maar over een probleem voor haar dochter spreken en dat het niet aannemelijk is dat haar dochter in Guinee blijft. Het bestuur heeft nog een slechte lezing van de eerste interview gepleegd. Immers heeft de verzoekster gesproken over het feit dat ze haar man vreesde omdat de verzoekster tegen een VGV voor haar dochter zich verzette. Het is ondertussen een verzetting tegen een verminking die uitgedrukt werd tijdens deze eerst interview. We kunnen ook bergrijpen dat vragen werden gesteld over de dochter van de verzoekster om te weten waar ze nu is.*

Het is geen vragen over de persoonlijke problemen van de verzoekster. Rekening houdend met deze vragen en met de eerste spontaan en vrijwillige verklaringen van de verzoekster mogen we niet besluiten dat de verzoekster haar land heeft verlaten om alleen maar en exclusief haar dochter te beschermen. De bescherming van haar dochter is een van de oorzaken van haar definitieve verlaten maar we kunnen begrijpen dat de problemen van de verzoekster ruimer zijn dan alleen maar problemen van V.G.V. voor haar dochter. Die feit is ernstiger dat de verzoekster heeft gezegd op het begin van haar eerst gehoor bij het CGVS dat ze niet meer herinnerde over deze interview. De verzoekster kon ook confirmeren dat het erg kort was en dat ze aan de vragen heeft geantwoord. We moeten die antwoord vergelijken met het korte interview en we kunnen zien dat ze onmiddellijk korte vragen kreeg. Ze had bijgevolg niet de kans om haar verschillende problemen uit te leggen. Er zijn manifeste appreciatiefouten gepleegd in de lezing van de verklaringen van de verzoekster.

Deze fouten vervloeien ook uit de volgende paragraaf. Het CGVS vindt niet overtuigend dat financiële problemen tot gevolg heeft dat alleen maar een persoon kan reizen. In het geval van de verzoekster moesten ze kiezen wie eerst kan vluchten. Rekening houdend met haar gezondheidstoestand was het helaas duidelijk dat de verzoekster eerst zou vluchten. Mevrouw B. heeft nog gevolgen van deze keuze zoals haar psycholoog kon getuigen. Het CGVS besluit de paragraaf door een redenering over de criteria van het verdrag van Genève. Een dergelijk besluit toont aan dat het bestuur de verzoekster niet heeft begrepen. Nochtans was de verzoekster duidelijk over haar problemen en leven :

- Ze was uitgehuwd.

Zoals vaak kende de verzoekster deze man niet, wist niets over zijn profiel en in het bijzonder haar religieuze profiel.

- Ze heeft een dochter gekregen en haar man wilde de traditie volgen.

De verzoekster kende de gevolgen van een besnijdenis en wilde niet dat haar dochter dezelfde problemen kennen.

Helaas was niet mogelijk om in dezelfde tijd te reizen en ze moesten een keuze maken. Dergelijk reizen zijn erg gevaarlijk en de jonge vrouwen zijn helaas vaak misbruikt en verkracht. Rekening houdend met de hele situatie, met de medische en financiële problemen is het niet abnormaal dat de verzoekster alleen heeft gereisd. Er is bijgevolg nieuwe manifeste appreciatiefouten in de lezing van de verklaringen van de verzoekster. Meer heeft het CGVS niet met alle de elementen van de context rekening gehouden en heeft bijgevolg de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Het CGVS gaat verder en is van mening dat de dochter van de verzoekster geen probleem in Guinee zou hebben. Gelukkig is het nu dat de man van de verzoekster nog niet de jonge vrouw teruggevonden heeft. Betekent dat dat de dochter in veiligheid is in Guinee? Zeker niet helaas. Meer moet het CGVS het risico van vervolging evalueren voor de verzoekster in geval van terugkeer in haar land. In de huidige dossier moet het nog herhalen worden dat het niet het geval is.

Het CGVS gaat verder en is van mening dat de verzoekster niet aangetoond heeft dat haar man naar haar dochter zou zoeken. Het argument van het CGVS gaat over het feit dat de verzoekster aan Mijnheer S. moest vragen toen hij nog leefde... en dat de informatie van K. alleen maar bonte beweringen zijn dat de verzoekster niet kan staven.... Betreffende S. kan de verzoekster alleen maar zijn dood betreuren.

Betreffende de informatie van K. hoe kan de verzoekster deze informatie staven? Het is onmogelijk om een officieel document te hebben en het CGVS zou geen schriftelijke getuige van K. aanvaarden. Het bestuur zou zeggen dat er over een privé document gaat, of dat de geciteerd persoon geen echt getuige kan geven, of dat we geen proef hebben dat er over dezelfde persoon gaat, enzovoort. We hebben het gevoel dat niets genoeg zou zijn... Het bestuur is totaal disproportioneel bij de lezing en de evaluatie van het dossier van de verzoekster. De verzoekster heeft vol medegewerkt en heeft alle de informatie overgemaakt of doorverteld. Er is bijgevolg een nieuwe schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.

Het CGVS gaat verder en is van mening dat de verzoekster de tijd had om zich voor te bereiden tegen de bedreig van VGV tegen haar dochter. Volgens het bestuur zou de verzoekster twee dingen maken:

- Zoeken naar organisaties die bezig met VGV zijn

- De mening van S. over VGV aan te vragen.

Betreffende de organisatie is het niet betwist door CGVS dat de besnijdenis een normaal en op een ruim schaal praktijk in Guinee is. Het is ondenkbaar voor de meerderheid van de Guinese bevolking om dergelijke besnijdenis niet te maken. Het CGVS heeft niet de proef aangebracht van het bestaan van dergelijke organisatie en hun mogelijk hulp.

*Integendeel blijven de cijfers alarmerende over die praktijk in Guinee, meer dan 95 % van de vrouwen hebben een VGV ondergaan. Aldus zou dergelijke organisatie geen reële impact over de praktijk actueel hebben. Meer neemt het CGVS een theoretisch standpunt en neemt niet rekening houden met het profiel van de verzoekster. Immers gaat het over een ongeschoold vrouw, die jong werd uitgehuwd (ze was 15 jaar oud toen ze een eerst keer gehuwd was). Helaas kan ze niet lezen of schrijven en ze werd met een bijzonder gewelddadig en sectair man. Immers beschouwt deze last genoemd als een Wahabit, en geeft geen vrijheid aan de verzoekster. In dergelijke omstandigheden is het totaal onmogelijk voor de verzoekster om aan dergelijke organisatie na te denken. Ze is opgegroeid in een traditioneel familie waar het ondenkbaar is om niet de traditie te volgen. Voor de verzoekster is het totaal ondenkbaar om dergelijke organisatie in Guinee te zien rekening houdend met de context van het land. Dergelijke organisaties nemen veel risico en het zou ook risicovol om contact ermee te hebben. Zonder rekening te houden met een dergelijke context heeft het bestuur de zorgvuldigheidsplicht geschonden.*

*Betreffende S. heeft het bestuur ook niet met de context en de verklaringen van de verzoekster rekening gehouden. Immers heeft de verzoekster uitgelegd dat S. een dicht vriend van haar vader was en dat ze een grote vertrouw in deze man had. De verzoekster hield veel van haar vader en ze wist dat ze vertrouwen in S. kan hebben. S. was op den hoogte van de problemen van de verzoekster en kende ook het profiel van de man van de verzoekster. In dergelijke context is het niet abnormaal om geen verder vraag aan S. te stellen. Er is nog een schending van de zorgvuldigheidsplicht.*

*Het CGVS gaat verder en bespreekt het profiel van de man van de verzoekster. Volgens het CGVS zou hij niet lid van de wahabiet gemeenschap. Toen we de paragraaf leest hebben we het gevoel dat het bestuur een stereotypische visie heeft. Integendeel heeft de verzoekster een beleefd asielaars verklaard. De argumenten van het CGVS zijn opmerkelijk. Het bestuur neemt een eerst argument over het feit dat de verzoekster naar de markt kan gaan en dat ze een vriend heeft (K.)... Het land van de Wahabise (Saudi-Arabië) is vol van mail en andere plaatsen zoals dat. Meer leest het bestuur wat hij wil lezen. Immers heeft de verzoekster uitgelegd dat ze alleen maar naar een markt gaan, bij specifieke handelaars. Meer moest ze eerst de geld nemen bij haar man die aldus haar kan controleren. Het moet ook onderlijnen worden dat de man van de verzoeker ook handelaar was en de verzoekster mocht alleen maar naar de markt gaan waar hij werkte. Aldus kon hij controleren wat zijn vrouw maakte met de hulp van de andere handelaars. In dergelijke omstandigheden is deze dagelijkse bezoek bij de markt geen proef van "bewegingsvrijheid" maar de proef dat de man van de verzoekster haar bewegingen controleren. Over de vriend K. moet het herhalen dat er over een handelaar gaat. Ze had een winkel van kledingstukken waar de verzoekster aangepaste kleding kon aankopen. Rekening houdend met haar bezoek bij de winkel had de verzoekster een relatie ontwikkelen. Het was misschien een van de enige mens met wie de verzoekster kon spreken... en het blijkt vreemd om een dergelijke relatie aan de verzoekster te verwijten. In dergelijke omstandigheden is het niet vraag van vrijheid voor de verzoekster.*

*Het CGVS neemt ook het feit dat een buurvrouw de verzoekster aanmoedigde om een klacht in te dienen... Een dergelijke argument is opmerkelijk. De verzoekster heeft uitgelegd dat haar man was gekend als een gewelddadig persoon en haar buurvrouw was op den hoogte van de situatie van de verzoekster. Het moet herhalen worden dat de verzoekster met bijzondere kledij zich aankleden en ze was herkenbaar. Deze buurvrouw had mededogen voor de verzoekster en wou een beetje hulp te geven. Ze moedigde haar aan om naar politie te gaan om een klacht in te dienen... die niet zo gevaarlijk voor de buurvrouw is. Immers moest deze buurvrouw niet met de man van de verzoekster leven. Meer had ze de verzoekster bij de politie gelaten en ze had niet gewacht op de aankomst van de man van de verzoekster. Dergelijke argument van het CG VS is geen pertinent.*

*Het CGVS gaat verder en is van mening dat als de man gewelddadig zou zijn er geen mensen haar zou helpen... Als we goed tellen hebben alleen maar drie personen die daadwerkelijk de verzoekster heeft geholpen : S., K., en de oom van K.. S. is nu dood en de oom heeft meer K. geholpen dan de verzoekster. Er is alleen maar een echt persoon die de verzoekster heeft geholpen en we kunnen niet van een verre netwerk te spreken voor de verzoekster...*

*Het CGVS neemt nog argument op drie episode om te besluiten dat de man van de verzoekster niet zo slecht is. Eerst kon de verzoekster naar een ziekenhuis na een miskraam. Zoals heeft het bestuur geschreven was noch de verzoekster noch haar man die de verzoekster naar het ziekenhuis gestuurd maar de buurvrouw. Ze moest zien dat de verzoekster in een slechte toestand was en dat ze hulp nodig had. Inderdaad en zoals de verzoekster uitgelegd heeft was haar man tegen deze hospitalisatie. Per kans kon de verzoekster op de hulp van de arts tellen, en aldus kon de verzoekster alleen maar een week daar blijven. Ze was geopereerd in het kader van een spoedige geval.*



*Rekening houdend met de context van de verzoekster zou het totaal onmogelijk voor haar om zich bewegen voor deze week in de mate dat ze geopereerd was. Tweede is het argument genomen van het bezoek van de vader van de verzoekster. Toen we de bestreden beslissing lezen hebben we de indruk dat de vader regelmatig naar haar dochter aankwam... De verzoekster had integendeel van zeldzame bezoeken gesproken. Meer tonen dergelijke bezoeken geen "bewegingsvrijheid" aan... Ten derde is er gesproken van een bezoek aan S. om hun medeleven te betuigen voor de dood van zijn vrouw. Dergelijke medeleven zijn van eerst belangrijk in islamitische samenleving. Het is een plicht voor ieder moslim om de zieken te bezoeken en ook om het medeleven te betuigen. Rekening houdend met het profiel van de man is het niet abnormaal om een dergelijk bezoek te maken.*

*Het CGVS gaat verder en neemt argument over het feit dat haar man de verzoekster naar een arts bracht. Volgens het CGVS zou het aantonen dat deze man niet zo slecht is... De verzoekster had ook uitgelegd dat ze de arts niet kon kiezen. Het was een door haar man gekozen "arts". De verzoekster over zijn kwaliteit van doctor en ze heeft in België ontdekt dat ze totaal onaangepaste geneesmiddelen gekregen. De verzoekster heeft ook uitgelegd dat deze doctor tot de wahabiet gemeenschap behoorde en daarom heeft hij de vertrouwen van de man van de verzoekster. Voor haar man was Mevrouw B. alleen maar een ding die nuttig kan zijn. Rekening houdend met de verklaringen van de verzoekster is het duidelijk dat de verzoekster door die doctor werd vergiftigd en was aldus door haar man gemanipuleerd.*

*Ten slote is het bestuur van mening dat de verzoekster geen mondeling verzet zich kon uitspreken tegen de VGV van haar dochter als haar man echt gewelddadig zijn. Het was de enige verzet dat de verzoekster maakte en het was niet voor haar maar voor haar dochter. Ze wilde niet dat haar dochter dezelfde martelingen beleven. En dans is het op... het dossier is afgesloten voor het CGVS.*

*Het is aldus niet getwijfel over verschillende punten :*

*- De verzoekster werd twee keren uitgehuwd.*

*De verzoekster heeft lang gesproken over haar leven, over wat er gebeurde voor haar, over het feit dat ze niet akkoord met haar huwelijk.*

*- De verzoekster probeerde om zich aan te klagen bij de politie om haar conditie te verbeteren en om een bescherming te hebben.*

*De verklaringen van de verzoekster zijn erg gedetailleerd, ze kon veel details geven over de plaatsen waar ze gingen, over de dialoog, enzovoort. Deze episode werd niet in twijfel gebracht en toont aan dat de verzoekster probeerde om een nuttige bescherming ter plaatse te hebben. De nationale overheden weigerden de verzoekster om een nuttige bescherming aan de verzoekster te bieden. Het vervloeit uit het asielrelaas van de verzoekster dat ze geen bescherming zal hebben in geval van terugkeer in Guinee.*

[...]

*Betreffende het document is het bestuur dat niets verandert in het lezing van het dossier van de verzoekster. Aldus tonen de documenten van de GAMS niet aan dat ze het risico loopt om vervolgd te worden omdat de verzoekster niet uitgelegd heeft dat ze een besnijdenis vreesde voor haar... Deze attest toont aan dat de verzoekster zich investeert in het kader van de verzet tegen VGV. Een interessant arrest van het Raad (n°226.888 van 30 september 2019) heeft beschouwt dat een dergelijke oppositie aan de traditie moet beschouwt als een politieke oppositie in het kader van de Guinese maatschappij. Bijgevolg tonen deze documenten aan dat de verzoekster het risico loopt om vervolgd te worden wegens politieke redenen.*

*Betreffende het psychologische attest is het bestuur van mening dat het niet aan toont dat de verzoekster een interview niet kan volgen, en dat de psycholoog of psychiater de oorzaken kan confirmeren. Eerst blijkt het dat het bestuur betwist dat het verslag was opgemaakt door een psycholoog of psychiater.... Terwijl het verslag de kwaliteit van de persoon preciseerd met haar nummer. Er is nog een manifeste appreciatiefout gepleegd door het CGVS. Betreffende de argumenten vergeten het CGVS dat psychologie een erken wetenschap is en dat de psycholoog onderworpen zijn aan een strikte déontologie. Ze gebruiken methodes die hun proef heeft aangetoond. Het verslag is erg vol en spreekt van verschillende observaties, en legt zijn methode uit. Het moet herhalen worden dat de verzoekster een psycholoog sinds 2018 raadpleegde en de psycholoog moest het confirmeren. Het besluit van het verslag geeft ons veel inlichten [...]*

Het CGVS kan ons uitleggen dat verschillende maatregelen voor de verzoekster werden genomen... maar het bestuur geeft ons niet de proef dat de persoon die de onderhoud heeft gemaakt bijzonder gevond is om een dergelijke onderhoud te maken, rekening houdend met de profiel van de verzoekster. Deze verslag is bijgevolg een proef dat de verzoekster vervolgd werd in haar land van herkomst. Het CGVS bekritiseert de tweede verslag en beschouwt dat het alleen maar om de laste verklaringen te vergoelijken... Integendeel toont het deze aan dat de verzoekster vol medegewerkt met de overheid. Na de lezing van de bestreden beslissing hebben we het gevoel dat de overheid de verslagen niet heeft gelezen... Deze aanvullende verslag brengt nieuw element over de situatie van de verzoekster. Als eerder gezegd kan het bestuur niets zeggen over de grond van deze verslag... Zoals eerder gezegd legt het verslag de methode uit en de observatie en besluiten van de psycholoog. Het is moeilijk te begrijpen dat het bestuur weigerde rekening te houden met de verschillende elementen die erin zitten. Er is bijgevolg een nieuwe schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht. Het CG VS neemt nog een argument dat de verzoekster better kan spreken over haar problemen... Dergelijke argument toont niet aan dat de verzoekster geen risico loopt in geval van terugkeer in haar land van herkomst... Een interessant arrest van het Raad (n° 155 975 van 3 november 2015) heeft beschouwt dat een hevige stress of pijn kan leiden tot een erkenning van de vluchtelingstatus. Deze arrest werd uitgesproken in het kader van een besnijdenis maar de situatie blijft vergelijkbaar hier. De psychologische verslagen tonen aan dat de verzoekster al vervolgd was en het risico blijft rekening houdend met haar persoonlijke situatie. De vluchtelingstatus van de verzoekende partij moet erkend worden.

#### Wat de kwaliteit van vluchteling betreft ( Artikel 48/3 van het wat van 15 december 1980 )

Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.

Het blijkt uit de asielrelaas van de verzoekster twee keren werd uitgehuwd. Ze was regelmatig mishandeld en heeft geprobeerd om een bescherming te hebben bij haar nationale overheden. De politie heeft beschouwt dat er over een privé leven problemen gaat... Meer moet het nog onderlijnen worden dat ze heeft verzetten tegen de besnijdenis van haar dochter. In een context van de Guinese maatschappij kan de verzoekster beschouwt zoals een politieke vijand.

Bijgevolg past het de vluchtelingstatus aan de verzoeker te verlenen.

#### Wat de subsidiaire bescherming betreft ( Artikel 48/4 van het wat van 15 december 1980)

Mijnheer is een deel van verschillende risico's groep, met name persoon die beschouwd als vijand is. Bijgevolg past het de subsidiaire bescherming aan de verzoeker te verlenen. Het betreft dat CGVS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwistbare beslissing te herzien en om aan de verzoeker het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen."

#### 2.1. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster het e-mailverkeer tussen haar raadsman en het CGVS.

#### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Verzoekster voert aan dat zij een kopie van het administratief dossier bij het CGVS had aangevraagd, doch slechts een kopie van de bestreden beslissing, de notities van het persoonlijk onderhoud van het laatste onderhoud en het DVZ-dossier kreeg toegestuurd.

Uit de stukken in het administratief dossier blijkt echter dat verzoeksters raadsman, op basis van artikel 57/5*quater* van de Vreemdelingenwet, kopieën van de respectievelijke notities van de persoonlijk onderhoud van 11 juni 2019, 25 oktober 2019 en 24 januari 2020 heeft aangevraagd en toegezonden gekregen. Aldus blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster wel degelijk in het bezit werd gesteld van de notities van de drie persoonlijke onderhoud die ze heeft afgelegd bij het CGVS, en niet enkel van het laatste onderhoud, zoals zij voorhoudt in haar verzoekschrift.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoekster overeenkomstig de wet van 11 april 1994 een recht op inzage heeft. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekster en haar raadsman mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier komen inkijken op de zetel van het Commissariaat-generaal.

7. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden problemen met haar echtgenoot in Guinee, noch aan verzoeksters voorgehouden vrees voor VGV in hoofde van haar dochter.

De elementen van deze motivering zijn de volgende:

- de vaststelling dat verzoekster haar dochter in Guinee heeft achtergelaten en dat verzoekster er vanuit gaat dat ze er geen gevaar zal lopen, maakt dat verzoekster de vrees voor VGV in hoofde van haar dochter niet aannemelijk kan maken;

- verzoekster slaagt er niet in de vrees voor haar echtgenoot te concretiseren;
- verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar echtgenoot haar en haar dochter werkelijk zou zoeken in Guinee;
- verzoekster is niet op de hoogte van organisaties tegen VGV in Guinee, terwijl verwacht kan worden dat zij informatie zou trachten inwinnen over een mogelijke oplossing, zeker gezien verzoekster jaren de kans had om zich voor te bereiden;
- verzoekster slaagt er niet in het negatieve en gewelddadige beeld dat ze van haar man tracht te schetsen aannemelijk te maken, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan het huiselijk geweld, waarvan zij verklaart slachtoffer te zijn.

Verzoekster hekelt in het verzoekschrift dat het interview bij de DVZ slechts kort was, ze erop wijst dat ze tijdens de persoonlijke onderhouds bij het CGVS lang gesproken heeft over haar situatie, en benadrukt dat ze haar land niet heeft verlaten om alleen maar en exclusief haar dochter te beschermen. Uit lezing van de bestreden beslissing kan echter blijken dat verweerder zowel verzoeksters voorgehouden problemen met haar echtgenoot als haar vrees voor VGV in hoofde van haar dochter heeft onderzocht. Geenszins wordt haar verweten dat zij haar problemen met haar echtgenoot niet heeft toegelicht tijdens het interview bij de DVZ.

8. Waar verzoekster in haar verzoekschrift betoogt dat het, rekening houdend met de hele situatie, met de medische en financiële problemen, niet abnormaal is dat ze alleen heeft gereisd, gaat ze voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*“Wanneer u wordt geconfronteerd met de vraag hoe het CGVS uw dochter, die nog in Guinee verblijft, kan beschermen tegen VGV verklaart u dat u het ook niet weet. U geeft aan dat u alleen naar België kwam omdat er onvoldoende financiële middelen waren om jullie beiden naar België te laten komen. Omdat u ziek was, werd gekozen om u naar het buitenland te brengen (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 15). Uw uitleg, waarom u uw dochter niet naar België kon meenemen is weinig overtuigend. U geeft immers aan dat er geen financiële middelen waren en dat u ziek was op dat moment (zie gehoor CGVS dd 24/01/2020, p 13 en p 15). Dat u ziek zou zijn geweest en geen medicatie kon krijgen in Forécariah is wel erg bij de haren getrokken. Uit informatie blijkt immers dat Forécariah een grote stad is, de hoofdstad van de prefectuur. Verder kan worden opgemerkt dat u in België werd onderzocht en dat u geen medische problemen heeft (zie gehoor CGVS dd 24/01/2020, p 6).”*

Verzoeksters financiële en medische situatie kunnen aldus niet verschonen dat verzoekster haar dochter in Guinee achterliet, indien zij daadwerkelijk vreesde voor VGV in hoofde van haar dochter.

9. Verzoekster stelt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met haar profiel.

Verzoekster gaat echter voorbij aan de motivering dat geen geloof wordt gehecht aan het gewelddadige beeld dat ze van haar echtgenoot tracht te schetsen. Bovendien blijkt uit haar verklaringen voor de DVZ dat zij wel degelijk, hetzij beperkt, geschoold is (*“Lager onderwijs hoogst bereikte graad 5”*, verklaring DVZ, punt 11). Indien verzoekster daadwerkelijk vreesde dat haar dochter zou besneden worden, en zij hiervoor de ingrijpende beslissing nam om haar land van herkomst te ontvluchten, dan kan wel degelijk verwacht worden dat zij in Guinee naar alternatieve oplossingen zou hebben gezocht. Aldus kan niet blijken dat verzoekster, indien nodig, zich niet zou kunnen beroepen op nationale bescherming, minstens wordt dit niet aangetoond door enig begin van bewijs.

De verwijzingen in het verzoekschrift naar de algemene situatie omtrent besnijdenis in Guinee kunnen niet volstaan om verzoeksters vrees voor VGV in hoofde van haar dochter aan te tonen. Deze vrees dient immers concreet te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe in gebreke.

Wat betreft het door haar neergelegde document van GAMS stelt verzoekster dat dit attest aantoont dat ze *“zich investeert in het kader van de verzetting tegen VGV”*. In de mate dat te dezen niet wordt betwist dat verzoekster tegen VGV gekant is, kan hieruit geen vrees voor vervolging blijken.

10. Aangaande de vaststellingen van verweerder in verband met het ongeloofwaardig beeld dat verzoekster van haar echtgenoot tracht te scheppen, komt verzoekster in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen en verduidelijken van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren het tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

11. Verder meent verzoekster dat de door haar neergelegde psychologische attesten aantonen dat zij vervolgd werd in haar land van herkomst.

Ze stelt dat psychologie een erkende wetenschap is, dat psychologen onderworpen zijn aan een strikte deontologie en dat het verslag "erg vol" is, spreekt van verschillende observaties en de methode uitlegt.

Dergelijk verweer kan echter geen afbreuk doen aan de motiveringen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat de door verzoekster neergelegde psychologische attesten niet kunnen aantonen dat verzoekster in haar land van herkomst werd vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin. De elementen van deze motivering zijn de volgende:

*"U legt ook een attest voor waaruit blijkt dat u **psychologische begeleiding** krijgt. Vooreerst dient hierbij te worden vastgesteld dat dit verslag niet werd opgesteld door een psychiater doch door een psycholoog. Verder blijkt dat dit verslag, zoals hierin duidelijk gesteld wordt, is opgesteld op basis van uw verklaringen. Voorts dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Hoe dan ook wordt betreffende de oorzaak van uw symptomen in het attest slechts algemeen gesteld dat u aangaf in het verleden slachtoffer te zijn geweest van seksueel geweld, VGV, twee gedwongen huwelijken, elementen die u eveneens aanhaalde in het kader van uw asielaanvraag en die hoger reeds terdege in rekening werden gebracht.*

*Uit het attest blijkt dat u zou lijden aan o.a. dissociatie en concentratieproblemen doch daarbij wordt nergens gesteld dat dit een invloed zou (kunnen) hebben op de verklaringen die u tijdens een persoonlijk onderhoud zou afleggen. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat noch u, noch uw advocaat, noch uw vertrouwenspersoon enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Niemand gaf aan dat u niet bij machte zou zijn om het gehoor te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin werden er bijkomende opmerkingen geformuleerd wanneer daartoe aan het einde van het persoonlijk onderhoud de kans werd geboden. Integendeel, uw vertrouwenspersoon merkte op dat er een positieve evolutie gaande is (zie notities CGVS dd25/10/2019, p 25). Bovendien blijkt uit de notities dat het persoonlijk onderhoud op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Op 28 februari 2020, werd via uw advocaat nog een **bijkomend psychologisch verslag** overgemaakt. Uw vertrouwenspersoon, die niet aanwezig was op het laatste persoonlijk onderhoud van 24 januari 2020, merkte op dat u tijdens de consultatie had opgemerkt dat het persoonlijk onderhoud zwaar was. Daarbij had u aan uw vertrouwenspersoon gemeld dat u zich niet op uw gemak voelde en dat u zich niet veilig voelde. Deze opmerkingen zijn echter post-factum verklaringen die trachten om uw verklaringen te vergoelijken. U had immers de kans om uw eventuele opmerkingen op het einde van het persoonlijk onderhoud mee te geven. U zei echter dat u niets te vertellen had (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 17). Wel wilde u opmerkingen geven over de voorgaande onderhouds, maar gaf uw advocaat aan dat hij deze schriftelijk zou overmaken (zie notities CGVS dd 24/01/2020, p 17). Het feit dat u bij uw psycholoog/ vertrouwenspersoon verklaart dat u zich alleen en kwetsbaar voelde en kwetsbaarder door de politieke situatie in Guinee tijdens het laatste persoonlijk onderhoud, kan bovenstaande vaststellingen echter geenszins wijzigen. Zo heeft u tijdens uw persoonlijk onderhoud van 24 januari 2020 op geen enkel moment gewag gemaakt van de – naar uw verklaringen- gewijzigde situatie in Guinee. Ook hier had u echter de kans om, op het einde van het persoonlijk onderhoud, uw bezorgdheden door te geven. Wat u niet heeft gedaan. Dat u zich niet helemaal op uw gemak voelde, is eigen aan een dergelijk belangrijk onderhoud dat steeds wat spanning met zich meebrengt. Dat betekent echter niet dat het onderhoud niet goed zou verlopen zijn."*

Te dezen wordt niet getwijfeld aan de bewijskracht van de neergelegde attesten, noch aan de vaststellingen van de psycholoog over verzoeksters psychologische problemen. Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft echter op zichzelf niet aan dat de verzoekster om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Een psychologisch rapport kan echter niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming.

Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. De psychologische attesten kunnen aldus geenszins verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging aantonen.

12. *In casu* blijkt ook dat verzoekster de gevolgen van het (niet) besnijden van haar dochter niet zal dragen. Verzoekster, ter zitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RVV, bevestigt dat haar dochter zich nog in Guinee bevindt.

Verzoekster legt medische en psychologische attesten neer die onder meer aangeven dat zij zelf een VGV type 2 onderging (zie administratief dossier). Deze feiten worden niet betwist alsook niet dat verzoekster tegen VGV is (zie document GAMS). Uit het feit dat verzoekster een besnijdenis type 2 heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan fysieke en psychische klachten zou hebben, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid. Verzoekster haalde evenmin elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Bovendien verbond verzoekster haar eigen besnijdenis niet aan een vrees voor vervolging tijdens haar persoonlijke onderhouden. De Raad ziet dan ook niet in dat verzoekster, omwille van haar vrees voor de besnijdenis van haar dochter die zich niet in België bevindt, internationale bescherming behoeft.

13. Verzoekster stelt verder dat de *protection officer* niet bijzonder gevormd is om, rekening houdend met het profiel van verzoekster, een dergelijk onderhoud af te leggen.

Artikel 3, § 2 van de van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en staatlozen luidt als volgt:

*“Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, de Conventies betreffende de rechten van de mens, de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”*

Bovendien toont verzoekster niet concreet aan op welke wijze de dossierbehandelaar geen rekening zou gehouden hebben met haar (kwetsbaar profiel) noch op welke wijze dit gevolgen zou hebben gehad bij de oordeelsvorming door verweerder. Daarenboven blijkt uit lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing dat in hoofde van verzoekster bijzondere procedurele noden werden vastgesteld. Er werd aldus wel degelijk rekening gehouden met verzoeksters psychologische toestand.

14. Verzoekster voert in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Guinee.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster dat *“Mijnheer [sic] is deel van verschillende risico's groep, met name persoon die beschouwd als vijand is”*.

Verzoekster licht deze summiere bewering echter op geen enkele wijze toe, noch voert zij enig element aan ter ondersteuning van deze bewering.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekster kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS